

Klasse

NIEUWBLAD VOOR OUDERS

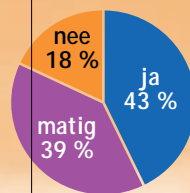
«Het is zoals leren fietsrijden», zegt Willy, vader van twee kinderen.

Op één wiel naar school

«Dat kunnen kinderen niet alleen. Ook bij hun schoolwerk hebben kinderen iemand nodig die hen helpt, een gerust gevoel en steun geeft. Daar zijn de ouders voor. En wij willen die verantwoordelijkheid echt wel nemen. Maar dan moet je op school verder geraken dan de kassa, de feestzaal of de keuken van de refter».

Veel ouders draaien op school mee in het feestcomité. Maar als het over de kern van de zaak gaat, worden ze soms

uit het wiel gereden.

De vraag aan 6000 ouders: Voelt u zich als ouder voldoende betrokken bij het beleid van de school?

(Exclusieve enquête van Klasse voor Ouders bij ouders van leerlingen tot en met eerste graad secundair onderwijs.)

Eén op vijf ouders voelt zich helemaal niet bij het beleid van de school betrokken. Dat blijkt uit een exclusieve enquête van Klasse voor Ouders. 39 % van de ouders is daar matig tevreden over. 43 % is tevreden. Bij de leerkrachten is er soms weinig enthousiasme. Eén op drie vindt dat ouders niet bij het beleid van de school moeten worden betrokken. Hoe ouder de kinderen worden, hoe minder enthousiasme er is bij de leerkrachten. Toch gelooft één leerkracht op vier er wel in. De school wordt beter als ouders hun deskundigheid inbrengen. Leerkrachten en ouders zijn bondgenoten in de opvoeding van kinderen. Ouders kunnen het leerproces van hun kind stimuleren en ondersteunen. Ze kunnen meehelpen om problemen als faalangst, drugs, spijbelen, stress, schoolmoeheid en leerproblemen aan te pakken. Sommige kinderen krijgen weinig hulp. Ze moeten op één wiel naar school. *Leuk is anders.*

DE HOEKEN VAN DE SPEELPLAATS p. 2-3

SPEEL MEE (EN WIN) p. 4-5

MEE OP EXPEDITIE p. 6-7

Maaïke (29), moeder van Helena:

«Ze lopen haar omver»

«Helena (6) gaat heel graag naar school. Alleen de speeltijd vindt ze niet leuk. Ze verveelt zich. En ze is bang van kinderen die haar omver lopen. In de herfst gooien kinderen soms kastanjes naar elkaar. De leerkrachten houden er wel toezicht. Maar **begin er maar eens aan.**

De speelplaats is groot en er lopen heel veel kinderen door elkaar. Ik heb er alle begrip voor. We zijn toen met ouders en leerkrachten bij elkaar gaan zitten. Hoe we zoiets konden oplossen? We kwamen op het idee van een speeltheek. Met de ouders bouwden we een tuinhuisje. Daar kunnen kinderen nu een hoepel, een bal, een springtouw en ook strips ontlenuen. Samen met de leerkrachten zijn we op de speelplaats wat rustige hoekjes gaan maken.»

«De speeltijd is

De klas van **Bert** heeft een eigen, klein tuintje op school. Ze hebben er gisteren bloembollen geplant, tijdens de les W.O. Ze zijn razend benieuwd naar het voorjaar. *Groen leeft en beweegt. Het brengt de wereld en de seizoenen binnen de school.*

Het klimrek is voor **Je-roen** een groot piratenschip, **Marie** ziet in de paaltjes de straatverlichting op de snelweg. *Eenvoudige dingen kunnen kinderen aanzetten tot spelen. Niet ingewikkeld, niet duur. De fantasie van de kinderen doet de rest.*

Engelse sleutel

De speelplaats is een belangrijke ruimte op school. Een plaats waar kinderen zich even kunnen uitleven tussen de lessen door. Maar tegelijkertijd een plaats van rust, van even op adem komen. Kinderen **ontmoeten** er elkaar. Ze leren er omgaan met elkaar, afspraken maken, elkaar respecteren. Een goede speelplaats stimuleert dat. Ouders kunnen de leerkrachten bij de uitbouw van zo'n speelplaats helpen. Aan de tekentafel, achter een verfpot, of met een Engelse sleutel hoog in een houten klimrek. Meteen ook een kans om elkaar op een andere manier te leren kennen. Een leuke speelplaats is trouwens niet alleen weggelegd voor kleuters en jonge kinderen. Ook oudere leerlingen hebben graag een stimulerende speelplaats.

't plezantste»

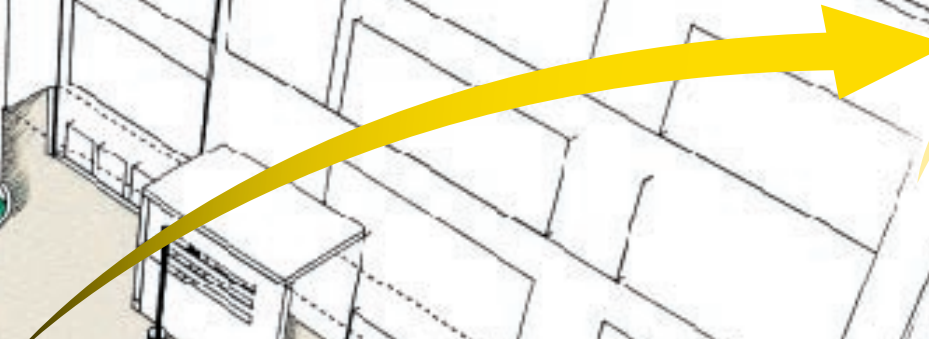
Ben (43), leraar:

«Voeten op de grond»

«We hebben de ouders wel even met de voeten op de grond gebracht. Ze hadden een mooi plan ontworpen voor een nieuwe speelplaats. Maar weinig realistisch. Je zou

als leerkracht veel ogen tekort komen om er toezicht te houden. Bovendien vinden ze dat er gras moest groeien. En dat zag onze school niet zitten voor het onderhoud. We zijn dan samen gaan denken en hebben ook de kinderen gevraagd hoe hun ideale speelplaats eruit ziet. Met een paar kleine ingrepen ziet die er nu helemaal anders uit. De kinderen, ouders en leerkrachten hebben een pad getekend van de schoolpoort, over de speelplaats van het middelbaar naar de kleine speelplaats. Zo voelen de kleinsten zich veilig. Er is nu ook een zandbak.

En er komt een houten klimconstructie. **Het leuke** is dat we die samen gaan bouwen: ouders en leerkrachten.»

Jonas is gek op verhoogjes, drempeltjes en hellingen. Hij speelt er evenwichtsoefeningen met **Lieselot**. Om het verst. Kinderen houden van niveaoverschillen. De ruimte van een speelplaats wordt er niet kleiner van, integendeel.

Een eigen plek

Kinderen vervelen zich vlug op een grote, lege speelplaats. Dus lopen ze harder, spelen ze wat wilder of zoeken verkeerde dingen om zich mee te amuseren. Als ze echt kunnen spelen op een speelplaats voelen kinderen zich beter thuis op school. Ze hebben er hun eigen plekje. Er is meer rust op de speelplaats. Er wordt zelfs minder **gepest**. Bovendien zeggen veel leerkrachten dat kinderen rustiger zijn in de klas. Niet alle scholen kunnen hun speelplaats zomaar helemaal vernieuwen. Vaak zit het in kleinere ingrepen die financieel best haalbaar zijn.

Lien zit op een bankje in een hoek te kletsen met **Marlies**. **Gert** spreekt als klasafgevaardigde de klas toe op een klein houten podium. In de andere hoek scoort **Kjelle** een driepunter in een basketring. *Verschillende zones op de speelplaats spelen in op de behoeften van jonge en oudere kinderen. Vooral jongere kinderen zoeken muurtjes, hagen of verflijnen op en gebruiken ze in hun spel.*

• **Kind en Samenleving** helpt scholen en ouders die werk maken van een kindvriendelijke speelplaats. *Kind en Samenleving - Nieuwelaan 63 - 1860 Meise - tel 02-269 71 80 - fax 02-269 78 72.*

• **Op zoek naar een goed boek?** Dan moet u zeker «*De schoolspeelplaats*» van Peter Dekeyser lezen. *Het verschijnt binnenkort en zal ongeveer 600 fr. kosten. We geven er VIJFTIG weg. Voor ouders die met de school willen werken aan een betere speelplaats en inspiratie zoeken. Dan moeten ze wel een kaart of briefje sturen met een korte beschrijving van de problemen en mogelijke oplossingen rond de speelplaats van hun kind. Stuur dat naar Klasse voor Ouders (Speelplaats) - Koningsstraat 138 - 1000 Brussel. U kunt het boek ook bestellen op het nummer 016-25 31 31 - fax 016-25 13 14.*

Deze tekst kwam tot stand in samenwerking met Kind en Samenleving, de Koning Boude-wijntstichting en oudercomités van verschillende scholen.

RAF (35), VADER VAN EVA:
 «GISTEREN KWAM ONS EVA TERUG
 VAN SCHOOL MET EEN BRIEF, VAN
 DE OUDERVERENIGING. OF WE LID
 WILDEN WORDEN EN WILDEN MEE-
 BOUWEN AAN DE SCHOOL. ZO STOND
 HET ER. WAT DAT INHOUDT WEET IK

«OOK AAN 'T BOUWEN MENE

NIET. DOET DIE OUDERVERENIGING
 MEER DAN KAARTEN VERKOPEN VOOR
 HET JAARLIJKSE BAL OF DISCUS-
 SIËREN OVER DE PRIJS VAN HET
 BIER OP HET SCHOOLFEEST? IK ZOU
 ECHT NIET WETEN WAT OUDERS OP
 SCHOOL Zouden KUNNEN GAAN DOEN.
 MAAR IK WIL WEL MEEWERKEN, DAAR
 NIET VAN.»

RAF IS BEGAAN MET DE SCHOOL VAN
 ZIJN KIND. NET ALS RUDI, MIA EN
 RIET. ZIJ WERKEN ALLEMAAL MEE
 OP SCHOOL. OP HUN EIGEN MANIER,
 MET HUN EIGEN MOGELIJKHEDEN.
 BENIEUWD OF ZE IN HUN KAARTEN
 LATEN KIJKEN.

Rudi (40), vader van Els en Gert «Ik zi

«Ik ben voorzitter van het *oudercomité* op school. Enkele jaren. Eigenlijk was het een feestcomité en daar voelden niet v ook inhoudelijk zijn gaan werken. We zijn nu opnieuw met veler schoolreglement, de straffen, het pestbeleid op school. Ouders school. Dat is duidelijk. De leerkrachten keken wel even op. Maar we hebben hun klusjesdienst. Leerkrachten kunnen maandelijks een lijstje opstellen met **klussen** op school. Wij voeren ze uit. Zo zien de leerkrachten dat we hun werk alleen m vertegenwoordig de ouders ook in de *participatieraad*. Daar zit ik met de leerkrach tafel. We praten daar over de werking van de school. Maar niet vooraleer ik de an Ik vertegenwoordig niet mezelf, maar alle ouders van de school.»

Mia (37), moeder van Ine, Timmy en Stijn «Via d

«Nogal wat ouders vonden dat er op school te weinig met compute school mocht die boot toch niet missen. Niet alleen belangrijk voor o ook voor de leerkrachten. Een computer in de klas opent meer mogelijk ouders weten ook veel af van computers. Natuurlijk meng je je zo als o op school. De leerkrachten voelden ons een beetje aan als **indringers** in geen geld voor zo'n project en we zijn er niet voor opgeleid, antwoordd plaatselijke bank oude computers schonk. We zijn toen met ouders op zoek gepaste computerprogramma's. Nu werken de leerlingen en ook de l enthousiast op de computer. Het hoekenwerk op school is er stukken aantrekkelijker door gev de leerkrachten rekenen nu echt op ons, bijvoorbeeld als er problemen zijn met de computers.»

Riet (34), moeder van Koert «Ik weet wat daar gebe

«Oudercomité op school? Daar heb ik geen tijd voor. Som menssen zeggen dat je meer weet over de school als je in comité zit. Dat zou toch niet mogen, hé. Op onze scho hebben ze dat opgevangen met een **ouderblad**. Voor en doo ouders. Ik ben blij als ik goed word geïnformeerd over de school. Waarom dit en dat gebeurt. Dan voel ik me ook betrokken. Ik vind het ook belangrijk dat ik precies weet hoe het gaat met onze kinderen. Het oudercontact is dan ook heel belangrijk voor mij. En als het oudercomité een interessante avond organiseert, probeer ik me wel vrij te houden.»

Huisjes bouwen

Ouders die op school mee-doen en mee-denken. Het is een langzaam en moeizaam proces. Met vallen en opstaan. Maar het kan. Het huisje hoeft niet altijd in elkaar te vallen. Daar werken veel scholen en ouders enthousiast aan mee. Dat toont Klasse deze maand ook aan in zowel Klasse voor Ouders, Klasse voor Leerkrachten als Klasse voor Jongeren. Bent u bereid om ook in uw kaarten te laten kijken?

BETROKKENHEID
 VAN DE OUDERS

ER?»

HOE HOOG BOUWT DE SCHOOL VAN UW KIND?

Bent u bereid om mee te doen en mee te denken op school? En geeft de school van uw kind daar genoeg ruimte voor? Dit kaartenhuisje toont hoever het op uw school staat met de contacten tussen ouders en school. De **horizontale as** staat voor het aantal ouders dat de school bereikt. Voor een informatie-avond (luisteren) bij het begin van het schooljaar kan je in principe alle ouders verwachten. In een participatieraad of lokale schoolraad (denken) is er slechts plaats voor enkele ouders. De **verticale as** staat voor de mate van betrokkenheid of inzet die van u wordt gevraagd. Luisteren naar een uiteenzetting vergt minder inzet dan samen met leerkrachten en directie werken aan een nieuw schoolreglement. Enkele voorbeelden:

ouders luisteren (Riet):

- De school *informeert* ouders over haar werking, de geplande uitstapjes...
- De school *legt uit* hoe ze met het PMS samenwerkt, waarom er een nieuwe leesmethode is ingevoerd...

ouders doen (Mia):

- De school *organiseert* een gezond ontbijt op school, ouders zijn uitgenodigd en komen.
- Ouders organiseren een debatavond rond veilig verkeer en zitten zelf in het panel.

ouders denken (Rudi):

- Ouders zitten samen met leerkrachten en directie in een werkgroep rond pesten of huiswerk. Ze *bereiden* een actie-plan voor.
- Ouders *beslissen mee* over de aanpassingen in het schoolreglement.

t hier niet voor mezelf»

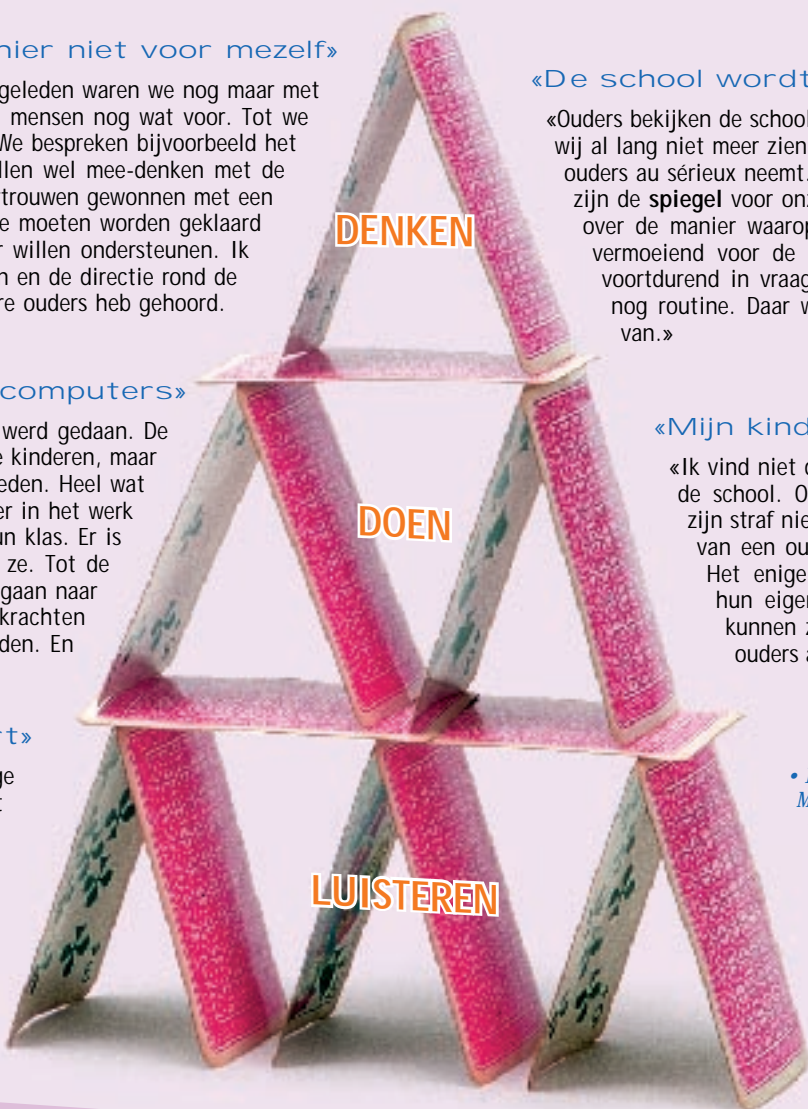
en geleden waren we nog maar met veel mensen nog wat voor. Tot we n. We bespreken bijvoorbeeld het willen wel mee-denken met de vertrouwen gewonnen met een die moeten worden geklaard naar willen ondersteunen. Ik anten en de directie rond de andere ouders heb gehoord.

e computers»

ers werd gedaan. De onze kinderen, maar kheden. Heel wat nder in het werk hun klas. Er is en ze. Tot de gegaan naar eerkrachten worden. En

urt»

mige dat ol r

«De school wordt er beter van» Wim (48), directeur

«Ouders bekijken de school vanuit een andere hoek. Ze zien dingen die wij al lang niet meer zien. Daarom is het belangrijk dat de school de ouders au sérieux neemt. Wij luisteren naar wat ouders zeggen. Ze zijn de **spiegel** voor onze school. Ze stellen bijvoorbeeld vragen over de manier waarop we straffen of punten geven. Dat is vermoeiend voor de school. Maar het helpt je wel jezelf voortdurend in vraag te stellen en bij te sturen. Niks is nog routine. Daar wordt een school alleen maar beter van.»

«Mijn kind, schoon kind» Dirk (41), leerkracht

«Ik vind niet dat ouders meer moeten worden betrokken bij de school. Onlangs nog moest een van mijn leerlingen zijn straf niet maken van zijn ouders. Mijn collega kreeg van een ouder te horen dat ze **geen les** kon geven. Het enige waar ouders in geïnteresseerd zijn, is hun eigen kind. Als ze alleen daarvoor komen, kunnen ze beter nu al buiten blijven. Dan zijn ouders alleen maar lastposten.»

- **In vele scholen is er een oudervereniging. U kunt daar lid van worden. Maar ook als niet-lid bent u altijd welkom met uw vragen en bedenkingen.**
- **Elke school heeft een participatieraad of lokale schoolraad. Een vertegenwoordiging van de ouders zit er rond de tafel met de directie en leerkrachten. Die vertegenwoordiging kent graag uw bedenkingen, adviezen.**
- **Overkoepelende organisaties steunen de ouderwerking op school. Ouderverenigingen kunnen er om raad vragen, steun voor thema-avonden en zelfs om bemiddeling bij conflicten tussen de ouders en de school. Hier zijn ze:** Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) (voor gemeentelijk en provinciaal onderwijs) - Ravensteingalerij 27 bus 8 - 1000 Brussel - tel 02-512 88 74 - fax 02-502 12 64. - Raad voor Ouders van het Gemeenschapsonderwijs (ROGO) (voor gemeenschapsscholen) - Schoonmeersstraat 26 - 9000 Gent - tel 09-242 01 68 - fax 09-242 01 69. - Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) (vooral actief in het vrij onderwijs) - Guimardstraat 1 - 1040 Brussel - tel 02-511 65 05 - fax 02-514 33 21.

AANTAL OUDERS
DAT DE SCHOOL BEREIKT

De nacht valt als een vuursteen in de tropen. Het is zes uur en al donker. We zitten bij ouders in Tamil-Nadu, Zuid-Indië. Maar we volgen ook leerkrachten en jongeren. Ze vertellen ons over hun gezin, het werk, de school, het leven van elke dag. Hun verhaal wordt ook in Vlaanderen verteld, in veel scholen. Leerkrachten tonen kinderen de andere kant van de wereld en voeren actie voor ontwikkelingslanden. Omdat ze geloven dat het zin heeft. Dat vertellen wij aan Indische ouders bij de enige straatlamp die het dorp rijk is. Plots valt ook die uit. Maar ook in het donker kunnen mensen elkaar verstaan.

«Nagamal leert TOCH NIKS

Fijne vingers

Kinderarbeid beneden de veertien jaar is verboden in Indië. Toch doen meer dan een half miljoen kinderen het werk van volwassenaars. Hun ouders hebben te weinig geld om ze lang naar school te laten gaan. Ze gehoorzamen makkelijker in de fabrieken en vragen een kleiner loon. Of ze hebben fijne vingers en scherpe ogen. Zoals Nagamal (12). Daarom gaat ze nu werken in een fabriek die insectennetten maakt voor de fruitteelt in Europa. Ze verdient er geen drie frank per uur. Amper genoeg voor een halve liter melk. Van de 75 kinderen van haar dorp, gaan er maar tien naar school. Er is geen geld voor een goeie school, maar wel voor een nieuwe weg. Voor de kleine vrachtwagens van de fabriek die de kinderen af- en aanvoeren. Als Nagamal 20 jaar is, kunnen haar vingers het fijne werk niet meer doen. Haar ogen heeft ze dan kapot gestaan. Haar ouders zullen een geschikte man zoeken. Die moet dan voor haar zorgen. Wat Nagamal in de fabriek verdient, moet dienen als bruidsschat.

«Onze dochter Nagamal (12) moet van mij niet meer naar school. Ze leert er toch niks», vertelt ons haar moeder Peirika (42). Het is donker voor haar hut. Het enige bed hebben ze buitengezet. Moeten wij niet op de grond zitten. Net als de hagedis tegen de muur zoeken we wat licht op. «In ons dorp Meladai is er maar één school. En één leerkracht. Die geeft les aan vijf leerjaren. Hij heeft meer werk om die 113 kinderen koest te houden, dan om ze iets bij te leren. Als Nagamal volgend jaar naar een secundaire school wil, staat ze ongetwijfeld ver achter op de kinderen van andere dorpen. Bovendien hebben we geen geld om haar in te schrijven. Nagamal kan maar beter gaan werken.»

Haar broer Raja (13) gaat wel naar een secundaire school.

«Hij gaat graag en hij haalt goede punten», zegt ze fier. «Dat is goed voor de familie. Het is de enige manier om uit onze armoede te geraken. Maar het kost ons wel wat geld. Van ons moet hij niet veel hulp verwachten. Wij kunnen zelf niet lezen of schrijven. Maar hij kan 's ochtends op school wat extra-les krijgen van zijn leerkrachten. Daar moeten we dan wel vijftig frank per maand voor betalen. Maar voor goed onderwijs hebben we dat over.»

Op expeditie met Klasse

U begint met al die schandalen te twijfelen aan élk ontwikkelingsproject? Toch zijn er heel wat mensen die er eerlijk mee bezig zijn en op onze steun rekenen. Klasse geeft u de kans om zélf te gaan kijken. Zo ziet u met eigen ogen wat weinig geld daar soms kan doen. Via de drie publicaties van Klasse nodigen we één ouder, één leerkracht en één leerling uit voor een expeditie naar een ontwikkelingsproject in Afrika. Géén dure hotels, géén toeristisch bezoek, maar een ontmoeting van mens tot mens. U maakt kennis met de echte problemen en de aanpak ervan, vooral op vlak van onderwijs en vorming. Nadien brengt u op uw manier verslag uit in Klasse. Wij betalen in ruil uw reis en verblijf.

Schrijf ons vóór 15 november waarom u aan zo'n expeditie zou deelnemen. Vergeet uw persoonlijke gegevens niet. Deze actie van Klasse loopt in samenwerking met het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking/11.11.11.

Stuur uw briefje naar Klasse voor Ouders (Expeditie) - Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel.

- Kinderen als Nagamal krijgen in Zuid-Indië geen eerlijke kans. **AREDS** en **SWATE** zijn ontwikkelingsorganisaties die daar actief aan werken. Met mensen van ginder. U kunt de projecten rechtstreeks steunen op het rekeningnummer van het NCOS: 000-0000011-11, met de vermelding Indië/Klasse.
- Vrouwen zijn vaak de motor voor verandering in een gezin en dorp. Zij zorgen voor het gezin en zijn verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen. Hen steunen betekent vlugger de spiraal van armoede doorbreken. Dat kunt u via het project **Zij aan Zij**. Een gratis folder kunt u aanvragen bij het NCOS (Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking) - Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel - tel 02-539 26 20.

op school»

Zonder dromen

In Indië is er schoolplicht tot 15 jaar. Maar veel kinderen gaan niet naar school. *Raja* (13) wel. De school ligt zes kilometer verderop. Dat betekent elke dag twee uur stappen. Maar dat heeft hij ervoor over: naar school gaan voor een betere toekomst. In zijn klas zitten 83 leerlingen. Er zijn geen banken. «Ik ben al blij dat er dit schooljaar een bord en krijt is», zucht zijn lerares. De school is eigenlijk gratis. Toch moeten Raja's ouders elk jaar inschrijvingsgeld betalen. En ook voor de boeken en extra-schooluniform.

Raja weet niet wat hij later wil worden. «Ik kan niet dromen», zucht hij. Een kind van dertien, zonder dromen. «Ik wil later goed voor mijn ouders kunnen zorgen en mensen van het dorp helpen», zegt hij fier. Hij ratelt een Engels gedicht af. Hij begrijpt er niks van. Maar voor hem is het een teken dat hij het gaat maken.

Kleine lening

Peirika (42) werkt op het veld. Ze verdient er de helft van wat haar man verdient voor hetzelfde werk. Vrouwen hebben het niet gemakkelijk in Indië. Vaak zijn ze ook het slachtoffer van sexueel geweld of het drankmisbruik van hun man. Meisjes krijgen niet de kans om naar school te gaan. Waarom zouden ouders geld steken in hun opleiding als ze ook nog eens een zware bruidsschat moeten betalen als ze later trouwen?

Het gezin woont op een betonnen vloer onder een dak van gevlochten palmboombladeren. Zes meter bij vier. Het huis is van hen. Het is meteen hun eerste echte bezit. «We zijn stilaan in onszelf gaan geloven», zegt Peirika. «Ons eigen huis heeft daarin geholpen.» Ze volgt nu zondagschool. Daar leert ze lezen en schrijven. «Zo kunnen ze me niet zo gemakkelijk bedriegen en kan ik opkomen voor waar we hier in het dorp recht op hebben.» Samen met andere vrouwen van het dorp komt Peirika regelmatig samen. Zo voelen ze zich sterk. «Dan kunnen we alles bewegen wat tussen hemel en aarde zit», zegt ze.

Els (33) brengt haar dochter Katie (12) elke ochtend naar school. De weg naar school is nochtans veilig. Maar Katie moet de spoorwegbrug op. Dat lukt haar nooit met de fiets, denkt Els. Bovendien heeft Katie een zware boekentas. Die draagt haar moeder nu.

Els is erg bezorgd om Katie. Ze wil dat haar niets overkomt. Kinderen hebben veel positieve aandacht nodig. Maar te grote bezorgdheid gaat vlug verstikkend werken. Het kind neemt geen initiatief en leert niet omgaan met situaties waarin het negatieve ervaringen kan opdoen. Dat kan later leiden tot een gebrek aan zelfvertrouwen, agressie en koppigheid.

1 Ouders helpen nadenken over hun **opvoedingsstijl**. Dat doet het project «Ik kan niet zonder Brammetje» van het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg van Aalst. Het project is vooral geschikt voor ouderwerking in de lagere school.

Ik kan niet zonder Brammetje kost 350 fr. (zonder portokosten). U kunt het materiaal (video, handleiding, praktijkmap en kopieerset) bestellen bij het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg - Meuleschettestraat 6 - 9300 Aalst - tel 053-78 43 54 - fax 053-21 16 09.

5 / 5

Steeds meer kinderen komen op een steeds jongere leeftijd in contact

5 Opkikker

met drugs. Ouders beschouwen drugs dan ook als een van de grootste gevaren voor hun kind. Toch kunnen ouders er zelf wat aan doen. Hun kinderen weerbaar of sterk maken. Door kinderen van jongsaf aan te stimuleren, ze zelfvertrouwen te geven, ze leren omgaan met verdriet en tegenslag, ze keuzes leren maken en leren omgaan met genotmiddelen. De school is daarbij de beste partner. Op **19 februari 1998** vindt in Flanders Expo in Gent de tweede **Opkikker-happening** plaats, een jongerengebeuren in het kader van drugpreventie. Het is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met hulporganisaties rond drugs. Alle scholen worden uitgenodigd om een **drugpreventieproject** uit te werken en in te sturen **vóór 1 december**. Waardevolle inzendingen krijgen meteen een uitnodiging voor de happening. Voor de beste projecten is er hoog en boeiend bezoek op komst. Alle secundaire scholen hebben een documentatiemap en bijhorende affiche gekregen. Een uitgelezen kans om er ook met het oudercomité tegenaan te gaan?

3 Zwarte piet

Of het nu met blokjes is, pluche dieren, gezelschapsspelen of lege yoghurtpotjes. Spelen is erg belangrijk voor elk kind. Via het spel ontwikkelt het een heleboel vaardigheden en leert het de wereld kennen. Maar niet alle speelgoed is veilig. En soms horen we berichten over ongevallen bij het spel. Wanneer is speelgoed veilig? Hoe kan je als ouder onheil voorkomen? Net voor sinterklaas krijgt u het antwoord in de tentoonstelling **Veilig Speelgoed** in het Provinciaal Veiligheidsinstituut van Antwerpen. 220 ouders krijgen dank zij Klasse een exclusieve rondleiding van anderhalf uur voor slechts 50 fr. En dat op **zondag 30 november**. In kleine groepjes maakt u kennis met veilig speelgoed en de wetgeving terzake. U krijgt ook tips en suggesties om ongelukken bij het spel te voorkomen.

U voelt er wat voor? Stuur vóór 15 november een kaartje naar het Provinciaal Veiligheidsinstituut - Speelgoed met Klasse - Jezusstraat 28 - 2000 Antwerpen - tel 03-203 42 17 - fax 03-203 42 50. Noteer of u alleen komt of met twee en het startuur dat u verkiest (geef er twee op): 10.15 u., 10.30 u., 10.45 u., 11.45 u., 12 u., 12.45 u., 13 u., 14 u., 14.15 u., 14.30 u., 14.45 u. U krijgt nadien een persoonlijke uitnodiging.

2 [Ezels]

De boekentas van uw kind dit schooljaar al eens gewogen? 80 tot 90 % van de Vlaamse leerlingen sleurt elke dag een boekentas mee die veel te zwaar weegt. De media hadden er plots veel aandacht voor toen **Klasse voor Ouders** vorig jaar 200 leerlingen en hun boekentas ging wegen aan de schoolpoorten. Het is terug stil nu. Nochtans zou het in elke school en in elk gezin een constant aandachtspunt moeten zijn. Een **boekentas** weegt te zwaar als hij meer dan 10 % van het lichaamsgewicht van uw kind weegt. Als uw kind 35 kilo weegt, mag zijn boekentas 3,5 kg wegen. In het eerste jaar secundair weegt zo'n boekentas al vlug 8 kilo. Soms zelfs 12 kilo. Kinderen moeten leren hun boekentas maken. Daar kunnen ouders bij helpen. Eens samen wikken en wegen wat er écht in moet, bijvoorbeeld. Maar ook op school kan er wat aan gedaan worden: een eigen kastje of bank, schoolboeken in kleine deeltjes, afspraken tussen de leerlingen, kinderen leren plannen. Veel scholen werken er samen met ouders en leerlingen aan.

4 Mes U wil zelf meer lezen over de onderwerpen die **Klasse voor Ouders** aansnijdt? Of u bent op zoek naar een goed boek voor uw kind over een van de thema's? Vaak vindt u in de artikels leduurtips en verwijzingen naar de bibliotheek. Vanaf nu spelen 200 van de 300 openbare bibliotheken in Vlaanderen daarop in. Zij plaatsen elke maand boeken rond de behandelde thema's in de kijker. Klasse wil mensen niet alleen informeren, maar ook gesprek op gang brengen. Een samenwerking met de **bibliotheken** kan dat ondersteunen. De bibliotheken die meedoen, herkent u aan de speciale affiche: «Dit is een bibliotheek met Klasse».

Klasse voor Ouders is bedoeld voor alle ouders van kleuters en leerlingen tot en met de eerste graad secundair onderwijs. U krijgt Klasse voor Ouders gratis via de school van uw kind. Een persoonlijk abonnement (per post) kost 200 fr. voor tien nummers. Bel of schrijf ons. Het volgende nummer verschijnt op 15 november. Tot dan.